

فراز پایانی پژوهشکیان در مناظره آخر با جلیلی

عهد همه‌ها

خلق فرصتی دیگر

برای ایران است

صفحه ۲

جنایت‌همچنان ادامه دارد

شکست آمریکا و اسرائیل

در غزه

صفحه ۷

چرا جلیلی همه واقعبت‌ها را درباره برجام و FATF نمی‌گوید

کتمان واقعبت برای رسیدن

به صندلی پاستور؟

صفحه ۶

رفتار صداوسیما در مناظره‌های دور دوم را بررسی شد

سیمای ملی یا

سیمای جلیلی؟

همین صفحه

رهبر انقلاب:

مشارکت مردم

برای نظام جمهوری اسلامی

پشتوانه است

صفحه ۵

سرمقاله

محمدعلی نویدی

دولت در آفتاب

در مطلع این مطلب لازم است یادآوری شود که بنیان و ریشه ی یک اندیشه و کنش سیاسی در یک منظومه و دستگاه فکری و فلسفی معین و مشخص، مکتون و مکتوم است. بنابراین، شناخت یک پارادایم معرفتی - مدیریتی منشأ و سرچشمه شناخت یک اندیشه و کنش و فعل سیاسی است، کنشی و فعلی که در فرایند و معنای زندگی و حیات اجتماعی، قابل حذف و تقلیل به چیزی دیگر نمی باشد.
الثغاف آگاهانه به تشکیل دولت و موضوع حکمرانی از عناصر اصلی و شروط اساسی فهم اندیشه و کنش سیاسی است.
ان منظر تفکراتریشخ، اثر و خاصیت سایه ها و عدم شفافیت ها، با وضوحیت و روشنایی ها، هرگز یکسان نمی باشد.
ژرف بیاندیشیم سایه یعنی عدم حضور و وجود آفتاب.
لذا، آفتاب و نور و روشنایی اصل اصالت دارد و سایه ها فرع و فرعیت دارند.
سایه ها، با تاریکی، ابهام، ناآگاهی و عدم مسئولیت و کتمان، هم مفهومی و هم معنای و هم مصداقی دارند.
اساساً، زندگی انسان در سایه و بدون آفتاب امکان پذیر نیست.
گویی، آدمی فقط در شب و شبه شب بسر می برد و منتظر نور و روشنایی است که کار و کوشش و تلاش و فعالیت شروع شود و زندگی آغازیدن کند و شکل بگیرد.
پس لاجرم زیر آفتاب بودن امکان زندگی را فراهم می‌کند و هستی انسان از کتم عدم و پوشیدگی و پوشیدگی می رهاند و به هستی و اثرمندی سوق می دهد.
در نظر بگیرید، اگر آفتاب و خورشید نبود، زندگی و انسان چه وضعی و وضعیتی داشتند؟
اندیشه و کنش سیاسی در دو ساحت نور و آفتاب و فقدان نبیستی آن یعنی سایه و تاریکی، بسیار متفاوت هستند.
اولی زندگی ساز است و دومی زندگی سوز.

اینک به چند ویژگی اساسی و بنیادی دولت و قدرت در آفتاب می پردازم :

ادامه در صفحه ۵

رفتار صداوسیما در مناظره‌های دور دوم را بررسی شد

سیمای ملی یا سیمای جلیلی؟

قابلیاب و پورمحمدی درباره نقش و دخالت جلیلی در امور مختلف از مقابله با جامعه مدنی تا ضرر ۳۰ درصدی درآمدهای نفتی مطرح کردند. پیش از این مطرح شده بود که جلیلی سعی می‌کند نامفهوم، اما در ظاهر استراتژیک صحبت کند. اما زمانی که به چالش کشیده می‌شود، ناخودآگاه حقیقت را می‌گوید.

دور دوم مناظره، دیگر خبری از نیروهای کمکی نبود. جلیلی و پزشکیان مانندند با مجری تلویزیون. در چنین حالتی اگر از نقش جلیلی در تحریم‌ها سوال می‌شد، بدون این که به آن پاسخ بدهد از پرسش عبور می‌کرد و با ورود مجری مواجه نمی‌شد. اما اگر پزشکیان سعی می‌کرد درباره نوبلی از تاثیر پرداخت یارانه ۴۵ هزار تومانی بر اقتصاد ایران در دهه ۹۰ توضیحی بدهد، مجری سعی می‌کرد پاسخ مورد نظر خود را از این نامزد دریافت کند.

مناظره اول

دوپینگ جلیلی، اصطلاحی بود که رسانه‌های اصلاح‌طلب و مستقل برای توصیف مناظره اول استفاده کردند. خبرآنلاین در این باره نوشت: «در طول مناظره پزشکیان توانست حداقل دو مرتبه جلیلی را اصطلاحاً گیر بیندازد؛ یک بار وقتی با افتخار از فروش نفت صحبت می‌کرد، پزشکیان تخفیف‌های سنگین به مشتریان نفتی را به میان آورد و از جلیلی پرسید نفت را چند می‌فروشید؟ و جلیلی از پاسخ طفره رفت و نهایتاً وقتی پزشکیان چندین بار آن را تکرار کرد، جلیلی یک قیمتی را اعلام کرد و پزشکیان هم واکنشی شبیه به واکنش‌اش به سخنان خود نکراد، سعید جلیلی دیگر انتخایات نشان داد. به غیر از این مورد در دقایق انتهایی زمانی مبنی بر کنار رفتن در آرمش نداشت و خنده‌ها و زبان بدنی عصبی داشت؛ او مدام به محاسن خود دست می‌زد و آرمش نداشت؛ وقتی پزشکیان در سخنانش او را به چالش کشید، جلیلی بعد از ناموفق بودن تلاش‌هایش برای قطع سخنان رئیس، به صندلی تکیه می‌داد و خنده‌ای عصبی بر چهره خود نمایان می‌کرد. اوج این استرسی جلیلی زمانی بود که در آخرین فرصت برای جمع‌بندی وقتی آغاز به سخن کرد، دوباره به بینندگان سلام کرد.

در دقایقی پایانی مناظره صحنه‌های عجیب دیگری نیز رخ داد؛ زمانی که نوبت به جمع‌بندی نهایی رسید، جلیلی از زمان خود استفاده کرد و هنگامی که پزشکیان آغاز به سخن کرد، جلیلی به صورت مداوم وارد کلام او می‌شد و اجازه نمی‌داد صدای پزشکیان به مخاطب برسد. او سعی داشت تا با عصبی کردن پزشکیان بتواند رشته کلام او را باره کند، اما مجموعاً ناموفق بود؛ نکته عجیب‌تر این بود که مجری صدا و سیما نسبت به این اقدام جلیلی هیچ واکنشی نداشت و تذکری از این جهت که جلیلی به واسطه اتمام فرصتشن نباید صحبت کند، مطرح نکرد و با سکوت خود اجازه

داد برادر وحید جلیلی، قائم‌مقام صدا و سیما هر کاری که می‌خواهد انجام دهد. در جمع‌بندی مناظره ۱۵۰ دقیقه‌ای دوشنبه شب باید گفت که پزشکیان اجازه پیروزی به دو رقیب خود یعنی سعید جلیلی و مجری صدا و سیما نداد؛ جلیلی نتوانست پزشکیان را به چالش بکشد و در عوض خودش به چالش کشیده شد؛ مجری هم که پس از پرسش از جلیلی سکوت کامل داشت تا از سخنانش را بگوید، در موقعیت مشابه با پزشکیان به دفاعات کلام او را قطع می‌کرد تا پرسشی در تضاد با آنچه پزشکیان می‌گفت مطرح کند؛ مشخصاً در موضوع سیاست خارجی مشخص بود؛ وقتی پزشکیان مشغول طرح نظراتش بود، دفاعات متعددی سخنان او را قطع کرد شما چه می‌کنید؛ و در مقابل وقتی جلیلی مشغول گفتن این بود که بدون برجام و FATF می‌توان کشور را اداره کرد، یک بار از او نپرسید که برنامه‌اش برای رفع این چالش‌ها چیست و برنامه‌اش بر روی زمین چیست؟»

واکنش محمود واعظی به مناظره اول

محمود واعظی، رئیس دفتر رئیس‌جمهوری سابق و قائم مقام و رئیس دفتر سیاسی حزب اعتدال و توسعه پیرامون مناظره دوشنبه در رشته تئویتی نوشت: «متأسفانه صداوسیما در مناظره دوشنبه، سیاست بی‌طرفی را رعایت نکرد. جلیلی عامدانه در وقت صحبت پزشکیان صحبت می‌کرد تا تمرکز وی را مخدوش کند و به‌دلیل تسلط فاخر پزشکیان، موفق نشد. مجری هم که در این اقدام غیر حرفه‌ای سکوت کرد. دور اول مناظرات ۴ دربرابر ۲ بود. امشب هم تلقی ۲ در برابر ۱؟! یا همه بی‌عدالتی‌ها، دکتر مسعود پزشکیان پیروز قاطع مناظره بود. چون برخلاف رقیبش که بانی و ادامه دهنده وضع موجود است نشان داد به‌دنبال تغییر است. بر خلاف رقیبش، برنامه دارد و صرفاً شعار نمی‌دهد. برخلاف رقیبش کلی‌گویی و لفاظی نمی‌کند و این اقدامات شعاری در مرام و مشی او جایی ندارد. برخلاف رقیبش به‌دنبال تحول و ایجاد امید در جامعه است. برخلاف رقیبش که تحریم را نعمت می‌داند، وی تحریم‌ها را نعمت نمی‌داند و در پی مبارزه جدی با آن است. از همه مهمتر «صاوق» است و چک و تک می‌محل نمی‌کشد و در پی «تغییر» است. پزشکیان نمی‌خواهد نقش بازی کند…»

استاد روزنامه‌نگاری: صداوسیما بی‌طرف نبود

مجید رضاییان، روزنامه‌نگار پیشکسوت و استاد دانشگاه یکی از چهره‌های شناخته‌شده ارتباطات و رسانه است که پس از مناظره اول در دور دوم، گفتگویی با خبرگزاری مهر انجام داد و به تحلیل این برنامه پرداخت.

رضاییان گفت: «صداوسیما در اصل بی‌طرفی نشان داد که بی‌طرف نیست؛ برخی از موضوعاتی که نسبت به یک نامزد مطرح بود از او سوال نشد، ولی نسبت به یک نامزد دیگر هرچه ابهام وجود داشت پرسیده شد. در بحث زمان بندی نیز به‌وضوح بی‌عدالتی رخ داد. درست است که اعداد جمع زده شد، اما به نظرم جمع اعداد درست نبود با این حال حتی اگر این بخش درست باشد در بخش پایانی مناظره و جمع بندی باید این مساله رعایت می‌شد که نامزد رقیب در سخنان دیگری ورود نکند. وقتی اعلام می‌شود جمع بندی، نباید فردی در جمع بندی یک فرد دیگر وارد شود، اما این اتفاق افتاد و مجری واکنشی نداشت. این مساله در هیچ کجای دنیا پذیرفته نیست. اگر به بایدن بگویند در ۵ دقیقه جمع بندی کند ترامپ نباید وارد بحث او شود. شب گذشته، اما ورود به زمان دیگری در هنگام جمع بندی در مقابل چشم میلیون‌ها بیننده اتفاق افتاد و بدون مدیریت از طرف مجری، در پایان هم توجیه شد.»

مناظره دوم

شب گذشته و در آغاز مناظره، این نکته از سوی مجری مطرح شد که در مناظره اول آقای سعید جلیلی یک دقیقه و سی ثانیه بیشتر از مسعود پزشکیان صحبت کرده و این فرصت در مناظره آخر در اختیار نامزد اصلاح‌طلبان قرار می‌گیرد. رفتارهای مجری در مناظره اول، در آخرین مناظره بیشتر شد و توجه بیشتری را به خود جلب کرد. قطع کردن صحبت‌های پزشکیان، لحن پرریش‌ها از او و میدان دادن به جلیلی برای صحبت بدون محدودیت به خصوص ورود مدام او به صحبت‌های پزشکیان، از جمله مسائلی بود که مورد توجه قرار گرفت. به قول محسن هاشمی رفسنجانی (سوالات از پزشکیان با هدف تخریب و شبه افکنی بود و سوالات از جلیلی در راستای رفع شبهه». خبرآنلاین در این باره نوشت: «نکته برجسته برنامه دیشب‌نه فریادهای جلیلی بود و نه آرمش پزشکیان در صحبت کردن با جلیلی عصبانی؛ بلکه سوالات جهت‌دار مجری صدا و سیما بود که بعنوان یار کمکی هم نه، بلکه بعنوان نفر سوم مناظره وارد عمل می‌شد. مهدی خسروی مجری برنامه، مانند شب قبلش، به صورت مداوم سخنان پزشکیان را قطع می‌کرد و سعی داشت او را به چالش بکشد. مجری صدا و سیما تنها در چند دقیقه ابتدایی سخنان پزشکیان، ۴ مرتبه با سوالات خود، صحبت‌های او را قطع کرد و سعی در به چالش کشیدن پزشکیان کرد…»

در جمع‌بندی می‌توانیم بگوییم که در جریان مناظره‌های دور دوم، پزشکیان جلیلی را به چالش می‌کشید و خسروی به همراه جلیلی، پزشکیان را به چالش می‌کشید؛ و بار دیگر این سوال را پرسید؛ حلقه جلیلی در صداوسیما، چه نقشی در این وضعیت دارند؟

مناظره دوم یا منازعه و عدم تسلط بر مبنای برنامه‌نویسی

برای درک چگونگی بررسی علمی حافظه، نخست باید بدانیم که پژوهشگران این قضیه را به واحدهای قابل پژوهش از قبیل حافظه کوتاه مدت « حافظه فعال» و حافظه دراز مدت تقسیم می‌کنند؛ در واقع حافظه فعال، حافظه دراز مدت و حافظه ناآشکار « نوعی از حافظه که در یادگیری مهارت‌ها نقش دارد.» خیلی برجسته و مهم هستند. ولی حافظه ناآشکار اغلب در مهارت‌ها نمایان می‌شود و به صورت بهبود در برخی تکالیف ادراکی و حرکتی و شناختی جلوه می‌کند. بی آنکه به یاد داشته باشیم که چه تجاربی موجب این افزایش بوده است. به عنوان مثال، می‌توانیم از راه تمرین، توانایی خود را در بازشناسی واژه‌های زبان خارجی به تدریج بهبود بخشیم. اما وقتی برای نمایش مهارت خود، واژه‌هایی را بازشناسی می‌کنیم لزومی ندارد درس‌هایی را نیز که منجر به بهبود این توانایی شده هوشیارانه به یاد بیآوریم. در اینجا حافظه به صورت ناآشکار عمل کرده است.»
که در مناظره بین دونالد ترامپ رئیس جمهور جمهوری‌خواه سابق ایالات متحده و جو بایدن همتای دموکرات او و کلیددار فعلی کاخ سفید به عینه این قضیه رخ داد و جو بایدن بعضی اوقات چیزهایی را فراموش می‌کرد که در مناظره بین دونالد ترامپ رئیس جمهور جمهوری‌خواه سابق ایالات متحده و جو بایدن همتای دموکرات او و جو بایدن بسیاری از پژوهشگران در ایالات متحده به یاد زندگی- زوال نسبی حافظه- دچار شده است.»
و اینکه در مناظره دوم و آخر دو کاندید اصولگرا و اصلاح طلب چرا مدام یکی از نامزدها بعضی مسائل شاخص نظیر فیلترینگ، تحریم، FATF و تصمیم هایی که قبلا در این موارد اتخاذ کرده بود را سعی داشت فراموشی کند جای طرح پرسش و مسأله است که انتخاب کنندگان و رأی دهندگان بایستی در این خصوص بسیار به آن توجه کنند.

یادداشت

طاهر مشیدزاده

مناظره دو طرفه بین دو نفر و در واقع بین دو رقیب و جناح متفاوت «اصولگرایان و اصلاح طلبان در ایران» در انتخابات‌ها و ادوار گذشته مسبوق به سابقه بوده و هست و در کشورهای جهان و به ویژه ایالات متحده آمریکا بین دو جناح سنتی همتاا جمهوری خواهان و دموکرات ها» و در ایران پس از پیروزی اصلاح طلبان در ۲ خرداد۹۶، اولین مناظره در خرداد۱۳۸۸ بین کاندیداصولگرایان و نامزد اصلاح طلبان یوقوع پیوست که حاشیه‌های فراوانی به همراه داشت و باعث خسران زیادی گردید که شرح مابوق آن در حوصله مخاطبان روزنامه نمی‌گنجد ولی دو شب پیش در مناظره آخر چیز متفاوتی روی آنتن زنده صدا و سیما یوقوع پیوست و آن اینکه یکی از دو نامزد رقیب مدام میان صحبت ها و حرف های همتای خویش می آمد و تن صدای خود را بلند می کرد و مجری برنامه برخلاف ۵ مناظره مرحله اول با حضور نامزد و مناظره اول مرحله دوم با حضور دو نامزد زیاد در این مسأله مداخله نمی کرد تا جایی که بیشتر وقت مناظره جلوی انظار عمومی هزاران و بلکه میلیون ها بیننده تلویزیونی به جای گفت و گو و مناظره به منازعه بدل شد که جای بسی کنکاش دارد و در واقع بسیار تعجب برانگیز و به قول سعید قطبی زاده منتقد سینما بسیار کنجکاو برانگیز بود و باید در آستانه انتخابات مرحله دوم۹۶ تیر ۱۴۰۳ رأی دهندگان با توجه به شناخت، بینش، آگاهی و تجاربی که از مناظره های گذشته و فعلی دارند به درستی و آگاهانه دست به انتخاب کاندید مورد نظر خویش فارغ از حاشیه ها بزنند.